

[Lone Dybkjær]

Derfor kunne man måske alene af erhvervmæssige grunde godt tænke noget mere forretningsmæssigt her og prøve at se, om man ikke kunne samle indsatsen og ikke udelukkende diskutere dette her som noget, man flytter fra en eller anden institution for så straks at privatisere det, og som noget, der dermed er af det onde. Det er slet ikke det, der er tanken, heller ikke med det, jeg siger. Det drejer sig simpelt hen om at samle det, sådan at man får en meget mere erhvervspræget udvikling.

Det tredje, man kunne nævne, er noget, som jo også interesserer ministerens parti, nemlig grøn turisme, hvor det er meget oplagt for mig at Danmark har nogle helt særskilte muligheder.

Og det fjerde er så det, som ministeren selv er inde på, og som jeg ikke skal komme så meget ind på her, nemlig flere private serviceydelser.

Så ville jeg godt have sagt noget om iværksættere, men det kan jeg ikke nå på dette tidspunkt. Jeg vil blot sige to ting om det, nemlig for det første, at det er nødvendigt at gøre noget ved de kulturelle forhold på iværksætterområdet, nemlig det, at det faktisk ikke er specielt godt at være iværksætter. Og det andet er, at der er alt for mange barrierer, når vi kigger på de muligheder, iværksætterne har.

Jeg skal derfor slutte med at opfordre regeringen til at overveje, om det ikke var en idé at afholde en konference eller en større høring vedrørende iværksættere og så lade være med at få det til at blive til en diskussion om orlovsordninger og CO₂, og hvad ved jeg. Det kan da godt være, at den slags ødelægger tingene for nogle, men det er slet ikke det, der er det afgørende.

Der er i udlandet nogle ordninger for iværksættere, som vi godt kunne lære noget af her i landet. Og det skal derfor være min slutreplik til regeringen: Jeg synes, det ville være godt at sætte det på dagsordenen.

Den fg. formand (Helge Sander):

Ja, vi er lidt large her ved årets begyndelse. Fru Annette Just for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne have lov til at stille fru Lone Dybkjær et spørgsmål, for jeg forstod simpelt

hen ikke, hvad fru Lone Dybkjær mente, da hun talte om bl.a. landbrugseksporten og sagde, at det måske ikke ville være så farligt alligevel, hvis de østeuropæiske lande begyndte at eksportere landbrugsvarer bl.a. til Danmark – sådan forstod jeg det – for af miljø- og transportmæssige grunde ville det ikke kunne betale sig.

Jeg kan forestille mig, at det, fru Lone Dybkjær mener, er, at vi nu skal til at beskutte miljøet så hårdt med miljøafgifter osv., at det ikke vil kunne betale sig. Hvad vil der så ske med den kæmpeeksport, vi har til tredjelande, f.eks. den danske landbrugseksport til Japan. Der er altså betydelig længere fra Danmark til Japan, end der er fra Polen eller Slovakiet til Danmark. Og vi har også en rimelig stor eksport til USA.

Er det, Det Radikale Venstre i virkeligheden lægger op til, at der ikke er nogen grund til, at dansk landbrug producerer mere, end vi kan spise i Danmark?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige tak, fordi fru Annette Just tog en kort bemærkning, så jeg kan få anledning til at uddybe et af de punkter, jeg ikke nåede at uddybe, fordi det viste sig, at jeg havde for meget at sige.

Det, jeg mente i spørgsmålet om dansk landbrug og Østeuropa, var, at det umiddelbart ser ud, som om vi er truet af eksport f.eks. fra Østeuropa. Det er vi nok også – i første omgang. Men jeg tror, at billedet vil ændre sig, i det øjeblik vi i højere grad tænker beskæftigelse og miljø sammen, under ét. Jeg mener, det er helt vanvittigt at have høj skat på arbejde, når der i den grad er overskud af arbejdskraft og lav skat på miljø og forurening, hvor der virkelig er brug for høj beskatning. Og det vil sige, at set i et længere perspektiv vil dette forhold selvfølgelig ændre sig. Her taler jeg ikke om en isoleret dansk indsats, jeg taler om en international ændring på dette område, som vi alle sammen godt ved kommer. Spørgsmålet er udelukkende hvornår.

Det kan være lidt interessant at vurdere, hvordan organiseringen af vores arbejde og arbejdstilrettelæggelse så vil blive. Det, vi har her i Danmark i øjeblikket, er jo en meget høj grad af specialisering, som til en vis grad kan